

PINKSTEREN, HET FEEST VAN DE HOOP

Pinksteren, dat ons hart in vuur en vlam kan zetten en alle somberheid over onze kerk, kan wegblazen.

Want dat gebeurde er die dag bij de apostelen en bij alle mensen die met hen in die bovenzaal aanwezig waren. Pasen (Pesach) was al vijftig dagen geleden en Jezus had beloofd dat Hij een helper zou sturen die altijd zou blijven. Maar, er was nog steeds niets gebeurd. Nu zaten de volgelingen van Jezus hier bij elkaar, op het Joodse wekenfeest Pentacost.

Ze waren met weinigen en ze waren bang voor de machthebbers, want met Jezus was het niet goed afgelopen. Ze waren stuk voor stuk best wel somber, want hoe nu verder zonder hun leermeester. Dan klinkt er uit de hemel een oorverdovend lawaai, het begint te stormen. Hun hart wordt warm, er verschijnen vurige vlammetjes boven hun hoofden. Met wind en vuur komt de Geest van Christus over de apostelen. Hun somberheid en ook hun angst voor de machthebbers verdwijnt. De wind van de Heilige Geest duwde hen letterlijk naar buiten, de straat op. En op luide toon gaan ze spreken over Jezus en Gods grote daden. Iedereen krijgt het te horen. En ook nog eens in alle talen.

Zo begon op die mooie Pinksterdag de verspreiding van Jezus' boodschap in Jeruzalem, een stad die vol was met mensen die er het wekenfeest kwamen vieren. Zo begon de oogst na het voorbereidende zaaiwerk van Christus. God pakt het Pinksterfeest groots aan. Niet 's nachts in een stal, maar midden op de dag in Jeruzalem. In de hoofdstad, tijdens het Joodse wekenfeest, dus het is er extra druk.

Hij had het al gezegd: "Eens zullen jullie van mij getuigen in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde". Die grote beweging begint op een Pinksterdag met dat grootse gebeuren van storm en vuur. Christus is wel heel zeker van zijn zaak. De oogst is zeker. Christus zal nu mensen naar zich toe halen en ze bij God zijn Vader brengen. Daar komt niets meer tussen!

Bij de oogst van Christus past het om groot te denken. Wij denken vaak te

klein. Over de kerk, over het werk van Christus. 'Wat stellen wij nou voor?' denk je soms in een sombere bui. De kerken lopen leeg, prachtige kerkgebouwen en kloosters worden verkocht of krijgen een andere bestemming. En de gemeenschappen die daarbij horen raken soms verloren of worden samengevoegd. Zit de samenleving nog wel te wachten op ons als kerk? Op onze huidige kerk? Laten we dan denken aan die Pinksterdag in Jeruzalem. Laten wij ons voorstellen wat er kan gebeuren, wat wij kunnen bereiken als een groepje mensen in een bovenzaaltje de Geest krijgt. Realiseer je daarbij dat de eerste Christenen soms werden vervolgd, zodat ze regelmatig ondergronds moesten. Denk er ook aan dat we als kerk meer periodes hebben meegemaakt van teruggang en leegloop.

We mogen groot denken. Niet dat we zelf zo goed zijn, maar groot denken in het vertrouwen op de Geest, op de helper die God ons heeft gegeven. Laten we groot denken en voor de toekomst nog heel veel verwachten, voor onze kerk en voor onze broederschappen van vandaag. Laten we de Heilige Geest vragen om onze angst en somberheid weg te nemen, zodat wij met nieuwe moed blijven spreken over de boodschap van Jezus. Net zoals op die eerste Pinksterdag, toen Christus zijn Geest stuurde en de oogst begon. Groots, veelbelovend. Die Geest werkt ook vandaag nog. De Geest van Christus de helper die altijd zal blijven.

Goede Pinksterdagen

Leo Koot ofs